

opusdei.org

Emprenedores, entusiastes, plenes de fe: així eren les primeres

Entrevista a Inmaculada Alva, especialista en la història de l'Opus Dei: "De les primeres dones de l'Obra en destacaria la capacitat d'emprenedoria, l'entusiasme i la fe davant qualsevol dificultat". Text i àudio.

12/02/2020

Immaculada Alva és doctora en Història i Teologia i investigadora del Centre de Documentació i Estudis Josepmaria Escrivà de Balaguer de la Universitat de Navarra. Part de la seva investigació se centra en els inicis de l'Opus Dei entre les dones: les primeres vocacions, les iniciatives d'apostolat que van engegar i l'expansió en nombrosos països. Amb ocasió del 90 aniversari del 14 de febrer de 1930, recorrem amb ella el despuntar entre les dones d'aquesta "història de les misericòrdies de Déu amb els homes", tal com definia sant Josepmaria la història de l'Obra.

1. El 14 de febrer de 1930

Sant Josepmaria va veure l'Obra el 2 d'octubre de 1928 i d'ençà d'aquell dia va començar a difondre el missatge de la crida a la santedat enmig del món. En principi no pensava que hi hagués dones en la institució. El dia 14 de febrer de 1930,

mentre estava celebrant l'Eucaristia, en el moment de la comunió, va tenir la certesa sobrenatural que també havia d'haver-hi dones a l'Opus Dei, ja que, sense elles, l'evangelització en moltes realitats professionals, vitals, socials romandria incompleta. Sant Josepmaria, anys després, afirmava: “si no hi hagués dones en l'Opus Dei, l'Obra s'hauria quedat manca”.

2. Trencant barreres

Des del febrer de 1930, el fundador va començar a parlar del missatge de l'Obra a les joves que acudien a ell per rebre acompanyament espiritual, algunes d'elles professionals. Les circumstàncies històriques no semblaven favorables, ja que en aquests anys eren poques les dones que a Espanya accedien als estudis universitaris o exercien una professió; a més la Guerra Civil ràpidament va dificultar la possibilitat de mantenir la formació

espiritual. D'aquelles primeres no en va continuar cap, tot i que, com testimonien moltes d'elles anys després, van conservar un agraït record pels consells de sant Josepmaria. Per això, el fundador va afirmar en alguna ocasió que les seves filles "li havien sortit" a la segona o a la tercera.

3. Les primeres vocacions

La vida de les primeres dones de l'Obra és apassionant, sobretot comptant l'època en què es decideixen a començar aquest camí. És la dècada de 1940, després de la Guerra Civil, moments en què la dona tenia molt poca capacitat d'actuació a la societat. Entre les històries d'aquestes pioneres destaca la de Nisa González Guzmán, una lleonesa de 33 anys que va demanar l'admissió l'any 1941. Una altra de les primeres en qui sant Josepmaria va dipositar gran confiança va ser

Encarnita Ortega, una jove molt optimista i entusiasta.

4. Com van conèixer sant Josepmaria

Nisa González Guzmán, Encarnita Ortega, Enrica Botella i les que van seguir-ne els passos procedien de diversos indrets d'Espanya. Moltes d'elles van conèixer sant Josepmaria en participar en un recés espiritual predicat pel fundador. Altres van contactar gràcies a un germà o fins i tot al seu director espiritual, que els van parlar de l'Obra.

5. La història de Lola

Lola Fisac -considerada la primera numerària de l'Opus Dei-, va demanar ser admesa el 1937, durant la Guerra Civil, en circumstàncies excepcionals. Va conèixer sant Josepmaria mitjançant les cartes que aquest feia arribar al seu germà amagat per mitjà d'ella. En una

d'aquestes missives, el sacerdot li va demanar si també ella volia formar part de la seva família sobrenatural. La resposta de Lola va ser afirmativa i va començar a viure l'esperit de l'Obra.

6. Jorge Manrique

El 1942 es va obrir el primer centre al carrer de Jorge Manrique, a Madrid. Hi van començar a tenir activitats de formació adreçades a estudiants universitàries. A partir de 1944 van arribar noves vocacions, que van conèixer l'Obra gràcies als recessos espirituals que esdevenien a Jorge Manrique, predicats per sant Josepmaria. Aleshores, esvan afegir a l'Opus Dei, entre d'altres: Guadalupe Ortiz de Landázuri, Victòria López-Amo, Marichu Arellano, Sabina Alandes, Josefina de Miguel, Enrica Botella, Mari Tere Echeverría o Carmen Gutiérrez Ríos. Sobta la promptitud amb què es van decidir a

respondre afirmativament a la crida divina.

7. L'expansió apostòlica

Aquestes dones van protagonitzar, juntament amb les primeres numeràries auxiliars, que demanaren l'admissió el 1946, l'expansió de l'Obra per Espanya i pel món. Aquest petit grup, que el 1942 no arribava a deu persones, a partir del 1947 s'apropava a les 80-90. Durant aquest període, van començar els viatges a ciutats de la Península i es van obrir cases a Bilbao, València, Valladolid, Saragossa, Barcelona, Granada, Còrdova, Santiago de Compostela... El 1946 algunes es van traslladar a Roma. I el 1950, van fer el salt a Amèrica. Els anys següents es va començar a diversos països d'Europa. Foren dones que destacaran per la capacitat d'emprenedoria, l'entusiasme i la fe

en Déu davant de qualsevol
dificultat.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/primeres-
dones-de-lopus-dei-90-aniversari-14-
febrer/](https://dev.opusdei.org/ca/article/primeres-dones-de-lopus-dei-90-aniversari-14-febrer/) (07/08/2025)